

Toelichting op de Verordening cliëntenparticipatie Participatiewet, IOAW, IOAZ Heemstede 2015

Algemeen

De wettelijke basis voor de verordening is te vinden in de Gemeentewet, de Participatiewet, IOAW, IOAZ.

Het betreft hier de volgende artikelen:

Gemeentewet, artikel 150:

De raad stelt een verordening vast waarin regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop ingezetenen en belanghebbende bij de voorbereiding van gemeentelijke beleid worden betrokken.

Dit biedt een algemene basis voor cliëntenparticipatie bij gemeenten.

Participatiewet, artikel 47:

De raad stelt bij verordening regels over de wijze waarop de personen, bedoeld in artikel 7, eerste lid, of hun vertegenwoordigers worden betrokken bij de uitvoering van deze wet, waarbij in ieder geval wordt geregeld de wijze waarop deze personen of hun vertegenwoordigers:

- a. vroegtijdig in staat worden gesteld gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen;
- b. worden voorzien van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen;
- c. deel kunnen nemen aan periodiek overleg;
- d. onderwerpen voor de agenda van dit overleg kunnen aanmelden;
- e. worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.

IOAW en IOAZ, artikel 42:

Burgemeester en wethouders dragen zorg voor de realisatie en vormgeving van cliëntenparticipatie bij de uitvoering van de wet, met inachtneming van artikel 150 van de Gemeentewet.

Artikelsgewijs

Artikel 2. Cliëntenraad

In het eerste lid wordt aangegeven dat de cliëntenraad voor de gemeenten van de IASZ voortkomt uit de wens om de cliëntenparticipatie voor alle gemeenten goed geregeld te hebben.

In het tweede lid volgt de doelstelling: Met één cliëntenraad voor alle gemeenten kan ervoor gezorgd worden dat de communicatie tussen de IASZ en de cliënten verbeterd wordt.

Voor de IASZ betekent dat het vergroten van het inzicht in de beleving en ervaring van haar cliënten over de dienstverlening van de IASZ en de kwaliteit van zijn producten; voor de cliëntenraad betekent dat reageren op en adviseren over de dienstverlening en producten van de IASZ.

Artikel 3. Taak

De advisering strekt zich uit tot de dienstverlening, de beleidsterreinen die direct verband houden met de Participatiewet, IOAW en IOAZ en die daaraan verwant zijn voor zover zij althans de cliënten direct aangaan (zoals het minimabeleid). Het is niet de bedoeling dat de leden zich gaan bezighouden met bijvoorbeeld interne, organisatorische zaken. Beleidsterreinen buiten de Participatiewet om, maar die wel de positie van de cliënt kunnen beïnvloeden (bijvoorbeeld de Wmo) vallen buiten de reikwijdte van de gevraagde advisering.

Het is verder niet de bedoeling dat de cliëntenraad adviseert over individuele zaken en klachten. Wel kunnen meerdere klachten over hetzelfde onderwerp leiden tot een opmerking ter verbetering van de dienstverlening.

Artikel 4. Benoeming en ontslag leden

Omwille van de werkbaarheid zal het college van de gemeente Heemstede optredend namens alle gemeenten, de leden van de cliëntenraad benoemen. Het streven is om voor alle gemeenten een

vertegenwoordiger in de cliëntenraad te benoemen. Omdat getracht wordt om voor alle gemeenten hetzelfde beleid te voeren, zullen de beleidsstukken waarover geadviseerd wordt voor alle gemeenten gelden. Hieraan doe niet af dat de diverse gemeenteraden vervolgens wel de mogelijkheid hebben om af te wijken.

De zittingsduur van de leden wordt in principe in tijd beperkt om een zekere doorstroming binnen de cliëntenraad te bewerkstelligen. Wel is er een mogelijkheid tot herbenoeming voor 4 jaar.

Het lidmaatschap wordt in principe beëindigd na afloop van de cliëntrelatie en bij (tussentijds) schriftelijk opzeggen.

Artikel 5. Samenstelling

De omvang en samenstelling van de cliëntenraad zal vooral bepaald worden door het aantal kandidaten dat zich aanmeldt. Gelet op de wens om een gelijke verhouding van vertegenwoordigers en cliënten te hebben bestaat een cliëntenraad uit minimaal 4 leden en maximaal 12 leden.

Artikel 6. Werkwijze

De gemeenten zijn er geen voorstander van dat de cliëntenraad pas participeert nadat het beleid is uitgewerkt en het college besloten heeft. Dan zou de participerende cliënt uitsluitend via het spreekrecht bij de raadscommissie nog invloed kunnen uitoefenen. De gemeenten kiezen ervoor dat de cliëntenraad tijdig in het beleidsproces wordt betrokken, voordat de colleges van de gemeenten zich hierover hebben uitgesproken. De vergaderingen van de cliëntenraad kunnen dan ook een informerend karakter hebben voor wat betreft beleidsvoornemens of wijzigingen, zodat in dat stadium al meegedacht kan worden.

Het ambtelijke stuk zal daarna eerst wordt besproken met het hoofd van de IASZ, alvorens hierover een officieel advies te vragen aan de cliëntenraad. De advisering kan overigens ook ongevraagd geschieden.

Dit artikel beschrijft ook de frequentie van het aantal vergaderingen van de cliëntenraad. Als er geen bespreekpunten zijn zal de frequentie minder zijn. Als vanwege de voortgang van beleidsstukken frequenter overleg noodzakelijk is moet dit mogelijk zijn.

De wijze van het uitschrijven van de vergadering is bij de voorzitter van de cliëntenraad neergelegd die vanuit zijn verantwoordelijkheid deze taak op zich neemt.

Vanuit de IASZ zal altijd een ambtelijk vertegenwoordiger uit de staf bij de vergaderingen zijn, m.u.v. de besloten bijeenkomsten.

Artikel 7. Faciliteiten

De cliëntenraad kan niet functioneren als deze niet beschikt over vergaderfaciliteiten. Die worden dan ook aangeboden. Tevens zal hij in de gelegenheid gesteld moeten worden om gebruik te maken van de repro-faciliteiten.

De leden van de cliëntenraad ontvangen ook een onkostenvergoeding per bijgewoonde vergadering van € 28,-. Deze vergoeding wordt jaarlijks geïndexeerd.

Het toekennen van een onkostenvergoeding heeft behalve een materiële ook een symbolische waarde: er wordt duidelijk gemaakt dat cliëntenparticipatie serieus wordt genomen. Daarbij moeten deze vergoedingen gekwalificeerd worden als onkostenvergoeding. Onkostenvergoedingen vormen namelijk geen inkomsten die in mindering gebracht dienen te worden op de uitkering. Aantoonbare meerkosten komen binnen redelijke grenzen ook voor vergoeding in aanmerking, zoals de telefoonkosten verbonden aan het telefoonnummer van de cliëntenraad.